

Klachtenummer 2009 N-40 Gelet op wat aan ernstige gedragingen is aangevoerd, kon de school tot de gevolgtrekking komen dat het opleggen van een schorsing aan de leerling gerechtvaardigd was. Gelet op de ernst van de opgelegde maatregel had van de school een voortvarender houding verwacht mogen worden om in overleg met de pleegouders naar een oplossing van de problematiek te zoeken. Klacht deels gegrond en deels ongegrond.

Advies LKC KO van 15 oktober 2009

De leerling is voor drie weken geschorst. Er is niet actief gezocht naar een oplossing voor het onderliggende probleem. De gehanteerde procedure was in strijd met de regelgeving. Een vervolgesprek is pas gevoerd, nadat de moeder daarop aangedrongen had. Er is tijdens de schorsing niet gezorgd voor voldoende vervangend schoolwerk voor de leerling.

De klacht is afkomstig van de heer K, verzorger van de minderjarige L, leerling van de B Basisschool. De klacht is gericht tegen de heer B, algemeen directeur van het bevoegd gezag, en mevrouw T, directeur van de school.

De inhoud van de klacht

L is het pleegkind van klager en zijn echtgenote. L is een kind dat bijzondere begeleiding nodig heeft. Sinds januari 2009 woont zij niet meer volledig thuis maar in een leefgroep van Jeugdzorg. De school heeft L in de loop der jaren redelijkerwijs binnenboord kunnen houden mede door de inzet van de leerkrachten. Klager is daarvoor erkentelijk.

Op 25 mei 2009 is er op school een incident geweest tussen L en een leerkracht, dat is geëscaleerd in fysiek geweld tegen die leerkracht. Met fysiek ingrijpen van de groepsleiding is L buiten de school gebracht. Tijdens een, reeds geplande, behandelbespreking vanuit jeugdzorg op de volgende dag tussen pleegouders en enkele schoolfunctionarissen zei mevrouw T met verwijzing naar het incident dat L met onmiddellijke ingang voor drie weken geschorst zou worden en huiswerk mee zou krijgen.

Eind mei heeft de school telefonisch contact gezocht met L om haar mee te delen dat zij zich op dinsdag en donderdag moest melden in verband met de controle op het huiswerk en het in dat verband geven van nieuwe instructies. L werd daarom zeer boos; zij mocht immers niet op school komen. Zij heeft in eerste instantie geweigerd aan de oproep om op school te komen te voldoen.

Op 8 juni is er op initiatief van klager en zijn echtgenote een gesprek met aangeklaagden geweest. De volgende dag heeft mevrouw T telefonisch klager en zijn echtgenote op de hoogte gesteld van wat zij van de school konden verwachten. Zij heeft voorgesteld L weer op school te laten starten op 15 juni, drie weken na het incident. Een voorstel van klager om haar eerder te laten starten werd als praktisch niet haalbaar afgewezen. Naar het oordeel van klager is een te zwaar middel gehanteerd. L was nog nooit eerder geschorst geweest. Het opgegeven huiswerk was onvoldoende. L heeft geen gelegenheid gekregen om wat zij fout heeft gedaan,

goed te maken. De school heeft zich onvoldoende actief opgesteld om een oplossing te vinden.

Het oordeel van de Commissie

Aangeklaagden hebben aangegeven dat L gedrag vertoonde dat tot grote zorgen aanleiding gaf, hetgeen ingrijpen noodzakelijk maakte. Er is een aantal keren gebruik gemaakt van het middel van time-out.

Naar het oordeel van de Commissie kan het gedrag van een leerling dermate bedreigend zijn voor anderen, dat het opleggen van een schorsing noodzakelijk is. Een school moet ook rekening houden met de veiligheid van haar personeel.

Gelet op wat aan ernstige gedragingen is aangevoerd, kon De B Basisschool tot de gevolgtrekking komen dat het opleggen van een schorsing aan L gerechtvaardigd was. Een schorsing dient echter met de grootst mogelijke zorgvuldigheid te worden opgelegd en dient aan een aantal voorwaarden te voldoen. Een van de voorwaarden is dat de ouders worden uitgenodigd om oplossingsmogelijkheden in ogenschouw te nemen. De mogelijkheden en de onmogelijkheden van de leerling om op school te verschijnen moeten daarbij nadrukkelijk worden bekeken. Van de school wordt dus een actief optreden verwacht om tot een oplossing van de problematiek te komen en om de ouders daarbij te betrekken.

De Commissie stelt vast dat aangeklaagden pas tot een gesprek met klager en zijn echtgenote zijn overgegaan op initiatief van de pleegouders zelf. Dat gesprek is op 8 juni gevoerd, bijna twee weken na het ingaan van de schorsing. Gelet op de ernst van de opgelegde maatregel had van aangeklaagden een voortvarender houding verwacht mogen worden om in overleg met de pleegouders naar een oplossing van de problematiek te zoeken.

Waar de klacht betrekking heeft op het niet in voldoende mate naleven van de regels verklaart de Commissie de klacht gegrond.

Waar de klacht betrekking heeft op de zwaarte van de opgelegde maatregel, heeft de Commissie geen onevenredigheid geconstateerd tussen de gedragingen van L en de maatregel van de schorsing. Wel acht de commissie de duur van de schorsing van drie weken niet proportioneel.

De Commissie heeft niet kunnen vaststellen dat de school zich te weinig zou hebben ingespannen om te voorkomen dat L een achterstand zou oplopen tijdens de schorsing. Voor zover de klacht zich impliciet zou richten tegen de schorsing zelf, verklaart de Commissie die ongegrond. Het onderdeel dat ziet op de lengte van de schorsing acht de Commissie gegrond.